

Mesajul pascal

al Patriarhului Moscovei și a întregii Rusii CHIRIL către arhieriei, preoți, diaconi și către toți fiii credincioși ai Bisericii Ortodoxe Ruse

Preaiubiților întru Domnul Preasfințiți arhipăstori, cinstiți preoți și diaconi, iubitori de Dumnezeu monahi și monahii, dragi frați și surori!

HRISTOS A ÎNVIAT!

În toată bogăția și diversitatea limbii omenești nu există cuvinte mai pline de bucurie și mai dorite pentru inima credincioasă decât această mărturie convingătoare a biruinței împlinite a vieții asupra morții și a binelui asupra răului.

„Hristos a înviat!” — în această bunăvestire este concentrată puterea tainică a nădejzii și marea încredere a credinței, în care au trăit oamenii încă din vremurile izgonirii din Rai. Ei au trăit în așteptarea iertării, împăcării, eliberării — dar Domnul a dat incomparabil mai mult, căci în iubirea Sa *rânduise pentru noi ceva mai bun* (Evr. 11, 40).

Fiul lui Dumnezeu a venit în lume și S-a făcut om, a împărțit cu noi toate greutatea existenței pământești și a băut până la fund paharul suferințelor, dintre care cea mai amară fiind cea a morții. *Om al durerilor și cunoscător al suferinței* (Is. 53, 3), El a luat asupra Sa păcatele noastre, urcând de bunăvoie pe Cruce.

Dar putea oare moartea să-L țină pe Creatorul vieții? Puteau oare adâncurile iadului să-L înghită pe *Cel prin al Căruia Cuvânt toate s-au făcut din ce s-a făcut* (In. 1, 3)? „*S-a arătat slava lui Dumnezeu în univers și a luminat iadul. Moartea a fost nimicită, porțile iadului au fost zdrobite și toate făpturile care mai înainte erau în întuneric s-au luminat*”, — cântă inspirat Sfântul Efrem Sirul biruința Mântuitorului asupra morții („*lisus — lumina lumii*”).

S-a auzit vreodată ca moartea să-și dea înapoi prada? Și chiar dacă ar fi dat-o, ar fi făcut-o doar pentru o vreme, ca apoi s-o ia din nou. Dar *Hristos, înviat din morți, nu mai moare. Moarta nu mai are stăpânire asupra Lui*. (Rom. 6, 9)! *El fiind începătură a învierii celor adormiți* (1 Cor. 15, 20), ne precede nouă pe această cale: „*Hristos începătură, apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui*,” (1 Cor. 15, 23).

Dumnezeu, prin Întruparea Sa, înnoind firea omenească și vindecând-o de rana păcatului, ne conduce prin Înviere la o pășune și mai bună. El nu doar întoarce oamenilor ceea ce au pierdut, dăruind iertare și împăcare cu Sine, ci și *ne înfiază întru El, prin Iisus Hristos* (Ef. 1, 5) și celor care cred în numele Lui, *le dă putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu*, (In. 1, 12) și dumnezei prin har.

Împreună cu renașterea primăvăritică a naturii înfloritoare, minunata veste a mântuirii se răspândește iară și iară în lume: „*Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici*” (Mc. 16, 6). Gol este mormântul! *Căci a înviat precum a zis* (Mt. 28, 6)!

Paștile lui Hristos sunt izvorul nesecat al mării noastre bucurii — bucurie care izvorăște din iubirea lui Dumnezeu față de neamul omenesc, cea care covârșește toată mintea și prin care ni se revelează toate cele bune văzute și nevăzute. Puterea nemărginită a acestei iubiri jertfelnice se întinde atât de departe, încât biruie iadul, deschide Raiul, dăruiește iertare și adevărata libertate duhovnicească.

„Iubirea ca moartea e de tare” (Cânt. 8, 6), — spunea împăratul Solomon, cel bogat în înțelepciune. Iar noi, ucenicii lui Hristos, mărturisim cu convingere că iubirea este mai puternică chiar și decât moartea. Ea biruie timpul și spațiul, zdrobește păcatul și puterea întunericului. În împărăția iubirii ne cheamă Atotmilostivul Dumnezeu— și nimeni nu poate intra acolo fără să o aibă în inima sa. Să ne iertăm deci unii pe alții, să lepădăm lanțurile supărărilor și ale amărăciunilor, să ne împăcăm și să ne îmbrățișăm. Să arătăm milă față de cei aflați în nevoie și să-i mângâiem pe cei întristați.

Luminându-ne de Hristos și intrând în minunata sărbătoare a Paștilor, transformăm lumea înconjurătoare prin lumina nepieritoare a Învierii, o introducem în bucuria mântuirii, pe care întreaga creație o așteaptă, tinzând „să fie părtaşă la libertatea mării fiilor lui Dumnezeu” (Rom. 8, 21). Atunci însăși viața noastră, trăită în unitate cu Domnul, devine o adevărată Liturghie — Liturghie cu adevărat de dimensiuni cosmice, în care fiecare făptură poate aduce mulțumire și laudă Creatorului, strigând: „Slavă Învierii Tale, Hristoase! Slavă Împărăției Tale! Slavă economiei Tale, Unule, iubitorule de oameni!” (troparul învierii, glasul 1).

În lume există multe căutări duhovnicești, dar numai una este *Calea, Adevărul și Viața* (In. 14, 6). Numai unul este Biruitorul păcatului și al morții. Numai Unul deschide cerurile. Numele Lui este Iisus Hristos și întru nimeni altul nu este mântuirea (Fapte 4, 11).

Vă felicit din inimă pe toți cu prilejul sărbătorii Paștilor și iară și iară vă adresez mărturia dătătoare de viață și încurajatoare pentru veacuri, că

DOMNUL A ÎNVIAT CU ADEVĂRAT!

PATRIARHUL MOSCOVEI ȘI AL ÎNTREGII RUSII

Paștile lui Hristos

anul 2026